

Να αγαπάς, να ειρηνεύεις, να χαμογελάς

/ Αγιορείτικα

- Γέροντα, γιατί μας λέτε συνέχεια, “να αγαπάμε!”, “να ειρηνεύουμε!”, “να χαμογελάμε!”;

Αυτές οι προτροπές είναι λόγια του Ιησού, δείχνοντας έτσι τρόπο ζωής στον άνθρωπο.

Ο Χριστός, κατά την εδώ παρουσία Του, μας προέτρεπε ν’ αγαπάμε τον εαυτό μας και τον πλησίον. Να αγαπάμε ακόμη και τον εχθρό μας και να ειρηνεύουμε.

Μετά την Ανάστασή Του, θέλοντας να διώξει τον φόβο και την απελπισία, που είχε κυριεύσει τους μαθητές, κατά την σύλληψη και τον σταυρικό Του θάνατο, σε κάθε εμφάνισή Του τους χαιρετούσε, μεταδίδοντάς τους την ειρήνη, την δική Του ειρήνη, λέγοντας σ’ όλους “ειρήνη υμίν”.

- Πώς μπορούμε, όμως, εμείς σήμερα να επιβιώσουμε μ' αυτές τις προτροπές; Πώς μπορούμε να κάνουμε πράξη αυτά που λέτε, ενώ δεχόμαστε καθημερινές προκλήσεις και πάντα υπάρχει κάποιος άλλος, που μας εμποδίζει και δεν μας αφήνει να ορθοποδήσουμε;

Η αγάπη και η ειρήνη είναι η απάντηση στην ερώτηση.

Χωρίς την αγάπη δεν έχει νόημα η ζωή. Γεμίζει απελπισία και θλίψη.

Η αγάπη δίνει νόημα και λόγο ύπαρξης στον άνθρωπο.

Όταν αγαπάς δεν μπορείς να μένεις άπρακτος, αγωνίζεσαι συνεχώς.

Αγωνίζεσαι να προστατεύσεις αυτό που αγαπάς ή να το κερδίσεις πάλι, αν τυχόν το στερήθηκαν.

Η αγάπη γεννά την διάθεση για αγώνα.

Επειδή οι δύσκολες συνθήκες και οι καταστάσεις, που επικρατούν, μπορεί να σε γεμίσουν με αμφιβολίες, ψυχολογική ένταση και τελικά να παρατήσεις τον αγώνα, η αγάπη σου γι' αυτό που θες να πετύχεις ή να κατακτήσεις θα αντισταθεί στην δύναμη, που σε ωθεί να τα παρατήσεις και θα σου δώσει την δύναμη να συνεχίσεις τον αγώνα σου.

Γι' αυτό ακούς συνεχώς την προτροπή "να αγαπάς!"

- Η ειρήνη πώς επιτυγχάνεται;

Η αγάπη γεννά την διάθεση για προσπάθεια και αγώνα.

Η αγάπη για τον στόχο, που έχεις βάλει σκοπό να κατακτήσεις, όσο μεγάλη κι αν είναι η δυσκολία, δημιουργεί μέσα σου μια σιγουριά ότι θα τα καταφέρεις.

Αυτή η σιγουριά μεταφράζεται σε εσωτερική ειρήνη.

Η ειρήνη σου δίνει το δικαίωμα όχι απλά να βλέπεις το πρόβλημα, αλλά και να διακρίνεις τις αιτίες και την λύση του.

Ταυτόχρονα δεν απομακρύνει την έννοια του λάθους από την ζωή σου.

- Τι σημαίνει, όμως, το λάθος στην ζωή του κάθε ανθρώπου;

Το μεγαλύτερο λάθος του ανθρώπου είναι η σιγουριά του ότι δεν κάνει λάθος ποτέ.

Μ' αυτόν τον λογισμό, δεν αναγνωρίζει ποτέ τα λάθη του, με συνέπεια να μη διορθώνεται και να βαδίζει στην ζωή του επάνω στα λάθη του, με οδηγό τον εγωισμό του.

Με την εσωτερική ειρήνη, όμως, αναγνωρίζει το λάθος του και έχει όλο τον χρόνο να το διορθώσει.

Στα λόγια μεν μπορεί να ακούγεται πολύ εύκολο, πρακτικά δε δεν μιλάμε για την

απόλυτη ειρήνη.

Αυτήν την χαρίζει μόνο ο Χριστός.

Η προτροπή, όμως, “να ειρηνεύεις!” σημαίνει να προσπαθήσεις, έστω λίγο. Βάλ’ το στην σκέψη σου και κάν’ το έργο. Βλέποντας ο Θεός την προσπάθειά σου “στο λίγο”, θα σε ανταμείψει με “το πολύ”, και θα νιώσεις την παρουσία Του δίπλα σου. Άραγε τότε, με τον Θεό δίπλα σου, δεν θα νιώσεις την απόλυτη ειρήνη;

- Πώς μπορώ, όμως, να χαμογελώ;

Φαντάσου εσένα να αγωνίζεται για κάτι που αγαπάς.

Φαντάσου να γεμίζεις μέσα σου με ειρήνη, που είναι απόρροια της αγάπης γι’ αυτό που αγωνίζεσαι να κερδίσεις.

Φαντάσου την παρουσία του Θεού στην ζωή σου!

Δεν είναι λόγοι αυτοί να χαμογελάς;

Το χαμόγελο σου δίνει θάρρος και κουράγιο.

Επιπλέον ενθαρρύνεις και τους άλλους, που σε βλέπουν να αγωνίζεσαι. Το χαμόγελο φωτίζει το πρόσωπο και σκορπά ελπίδα και φως.

Στην προτροπή “να χαμογελάς”

η μόνη απάντηση είναι το χαμόγελο σου!

Το χαμόγελο είναι τελικά η απόδειξη της αγάπης, που ειρηνεύει απόλυτα και πλήρως τον κάθε άνθρωπο.

+αρχιμ. Βαρθολομαίος

Καθηγούμενος της Ι. Μονής του Εσφιγμένου